

L'Estat Català

PUBLICACIÓ DE ORIENTACIÓ NACIONAL

Direcció: FRANCESC MACIÀ, Diputat

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Sant Honorat, 7, pral.

LA BATALLA

Talment com s'allisten els homes que s'incorporen a un cos d'exèrcit, deuen els patriotes catalans, ingressar als rengles alliberadors de la Pàtria catalana. Però una diferenciació hi és, que el patriota català té d'ésser soldat que té de combatre en una múltiple i diversa forma de batalla.

El patriota català deu batallar en el terreny moral, ideològic o doctrinari: la nacionalització dels catalans i el patriota català, deu batallar, també, en el terreny violent, enèrgic, definitiu de l'acció directa.

L'enemic dona sempre al patriota català; motiu suficient perquè aquest escolleixi la forma de combatre que s'adapti més a la seva natural inclinació.

Però, hem de dir que avui cal donar la batalla a l'enemic en tot el front: a tot arreu i amb totes les armes.

El Nacionalisme Català, ha arribat al lloc on és precis començar les grans lluites definitives.

L'estat anormal de la política de l'Estat opressor i la inestabilitat general de l'Europa, marxen d'acord vers el principi revolucionari de l'ideal català.

Ens hem aixecat de la pedra que ja feia molsa i hem donat els primers passos.

L'evolució del catalanisme s'ha marcat ben clarament vers les solucions radicals.

Així el patriota català, sens abandonar son lloc peculiar en la lluita per Catalunya; té de dedicar-se a la ineludible preparació d'alliberament definitiu.

Es en aquetsa doble tasca de catalanització i preparació on el patriota té de dedicar son màxim esforç.

Es aquí on rau l'èxit de la batalla: el màxim, l'intensiu esforç.

No pot dedicar cada patriota, una hora diària per la causa de la nostra llibertat?

Aquell company que treballa amb tu, al taller, a la fàbrica o al despatx, no el pots guanyar per la Pàtria?

Aquell anunci castellà, aquell rètol espanyol, no pots fer que siga canviat pel català?

Si ets obrer; perquè no exigeixes que siga en català el carnet del teu Sindicat? Perquè no et queixes de que se t'obligui a pertanyer a una Confederació Obrera que se li dona un determinat caràcter nacional, que no és el de la teva Nació, de la teva Pàtria? Pregunteu-los-hi si tenen per obrer lliure o per policia espanyol.

Si ets patró, si ets burgès; perquè no són en català tots els anuncis, tots els avisos, tots els documents que la llei no impideix que sigan en català? Perquè no fas que la teva indústria siga a l'alçada de l'estranger i els teus gèneres, pel seu valor no s'imposen als mercats de fora i s'importin fora de Catalunya, radiants de triomf amb el segell inesborrable de catalanitat, com feu el gran Roger de Llúria, que volia que fins els peixos duguessin marcats les barres gloriuses de la Nació Catalana?

Tu, regidor que et dius nacionalista, ja són en català les rotulacions dels carrers del teu poble o de la teva vila? El Municipi a quin pertany ja hi oneja la nostra bandera nacional? I si hi oneja l'esperit de l'Ajuntament està d'acord plenament amb aquesta exterior manifestació? Ja són redactats en català els vostres documents oficials? Quina és la teva

intervenció aprop de les "Escuelas Nacionales"? Ja saps que encara que hi mani l'Estat, tu hi pots influir quelcom i tens un marge per atenuar la seva acció des-nacionalitzadora?

Així successivament, cada patriota, d'acord amb la seva condició social s'hauria de manifestar en aquesta lluita, d'una manera ferma i irreductiblement intransigent. Es una batalla de vida o mort. No hem declarat la guerra ja? Doncs que esperem? Es que tenim d'esperar vint anys més, llevant-nos de tant en tant de matí i fer cua al col·legi electoral? Es que volen que el nostre moviment patriòtic s'envileixi a còpia de fer eleccions?

Es que per ventura, no creus en una organització patriòtica de acció radical?

Que faràs, que diràs, quan t'enfrontis a l'enemic, per reial ordre, o revòlver en mà — qui sap, com — t'obligarà treure la teva bandera, farà plegar el teu periòdic que fa tasca catalanitzadora, farà escriure en castellà els documents del teu municipi, i segellarà els teus llavis?

Està clar, l'enemic no ofegarà la Pàtria; però l'enemic pot destruir en un moment l'obra lliberadora de la Pàtria.

El teu esforç nacionalitzador serà en-debades si no té al costat la salvaguarda d'una ferma organització.

Tot ço que no sigui fomentar, propagar, aquesta organització, es feina inútil i més que inútil, pertorbadora.

Es que no et sents amb vocació? Doncs amic patriota, te ni tens de sentir. Aquí rau el primer sacrifici. Tingues amb compte que en els grans exèrcits necessiten de tothom. Tu pensaràs que el teu esforç pot ésser ben humil i potser ine-